

Pěkně podle abecedy vyšla z vydavatelství Indies Records alba dvou někdejších hudebních partnerů. Po Burianově Dívčí válce se objevuje novinka **Jiřího Dědečka** nazvaná ***Řekněte to mému psovi***

podle jednoho z osmnácti titulů, jejichž autorem je Jiří, pouze u

Noční můry

se o autorství hudby dělí s Janem Burianem, který ji v dobách jejich společného působení zpíval. Jiří tu je stejně jako na albu minulém doprovázen čtveřicí výborných muzikantů, takže vedle jeho kytary slyšíme i kytary a klávesy Jaroslava Nováka, klavír Tomáše Pavlána, akordeon Jaroslava Krasničana a bicí Marcela Pindela. Album otevírá písnička

Kuna

ví, která už zazněla na albu Havěť všelijaká, tady je nahrána ovšem s bohatší aranží. Pak už se střídají různé hudební styly a texty psané jako humorné a poetické hříčky s těmi závažnějšími.

K těm prvním patří například

U Žatce

(

U Žatce U Žatce/ chytily ušatce/ chytily nosatce/ trhal tam kosatce

) nebo něžná

Nehoda

se zvonivou kytarou v doprovodu či

Hotelový sluha

(

Na vysoké škola lokajské/ učí se tam pít tokajské

) s countryovou aranží a výborným kytarovým sólem v

závěru. To už *Ženatej chlap* zapadá hudbou i trochu zoufalým textem do stylu starého jižanského blues, v němž se také zpívá "

Zkapalním plat/ a hned je mi hej/ jsem trochu vláčnéj/ a trochu tuhej/ jen v rodinným kruhu/ jsem dočista sám/ Pán Bůh ví/ proč se nevoddělám ".

Násilí a krutostem, které hýbou současným světem, je věnována píseň

Najatí vrazi

, kde hezká, volně zpívaná melodie je v kontrastu s drsným textem (

Vyhledej oběť a bodni a odjed' napíše o tobě místní plátek/ pak párkrát zalži a dají ti šarži/ a všechno se vrátí na začátek

). O stravovacích návycích českého národa se zpívá v písni

V masně

, kde po rytmicky ostrém úvodu s akordeonovým doprovodem (

Český národ vepře jí/ nepřátelé mu to nepřejí
) následuje pasáž hudebně téměř renesanční (
V masně v masně/ v masně je krásně/ z dálky mávají nám párky/ před námi za námi/ houpají se salámy/ těžko čelit vůni jelit/ bud'to se pasem/ nebo se živíme masem
) , kde doprovázející kytara zdařile nahrazuje harfu. Moc hezká píseň, která se pokouší překonat životní trable pomocí dívčího úsměvu, je
Usměj se na mě
, zatímco skeptický pohled na ženské snažení zachycuje známá
99 holek ze 100
. Posledním věcem člověka se věnuje závěrečná
Až budu starý
, typický Jiřího song, končící verši "
K ránu pak znič moji tělesnou schránku/ já řeknu: Tak to bysme měli/ Naplním skutkovou podstatu spánku/ a bude po prdeli
", ale i píseň titulní, která stojí za ocitování celá:

Už mi začla dovolená/ už mi pište absenci/ už mě berou na ramena/ čtyry krásný mládenci.
Byl jsem tu jen pro vostudu/ ví to celá hospoda/ ode dneška radši budu/ čuchat kytky zespoda.
Řekněte to mýmu psovi/ jinej ať tam nechodí/ a kdo už mi koupil věnec/ ať ho zase zahodí.
Celej život jsem byl lichej/ celej dlouhej život sám/ tak ať mám i funus tichej/ jak za stannýho práva flám.

Je zajímavé, že tématem loučení se životem se takto Jiří zabýval již jako sedmnáctiletý jinoch, inspirován kamarádstvím s velkým psem, kterého tehdy měli doma, a jistě také četbou patřičné literatury.

Kromě písni tu jsou i čtyři kratší texty nezpívané. Tři bez hudebního doprovodu (*Jako tok horské říčky, Marný sen*
a
Jámy
) , čtvrtý nazvaný
SOS
tu zní jako kratičký, dvouminutový melodram doprovázený kytarou.

Album má hezky zpracovaný obal a booklet se všemi texty, ozdobený počítačově upraveným Jiřího portrétem z obrazu Davida Bartoně. Musíme si tohoto opusu obzvláště vážit, protože je vzhledem k velké pravděpodobnosti Jirkova zasednutí do poslanecké lavice možná na delší dobu posledním. Doufejme, že pobyt v tomto poněkud zvláštním prostředí břítký humor Jiřího

Jiří a jeho pes

Napsal uživatel Ivan Kott

Středa, 07 Červen 2006 04:00

Dědečka neotupí, a bude pro něj inspirací k další tvorbě.